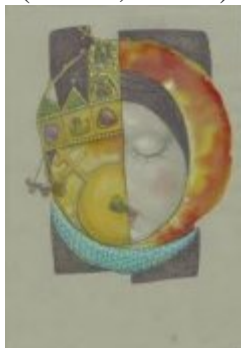

“Anyja vagyok én a szép szeretetnek” Magyarok Nagyasszonya ünnepe

Szent István 1038. Nagyboldogasszony napján Szűz Mária oltalmába ajánlotta koronáját és országát. „Nagyboldogasszony ... hitünknek asszonya. Az a kereszténység hódította meg a magyart, amely a Szent Szűz alakjával, tiszteletével és szeretetével köszöntött be a világba..” – írta Prohászka Ottokár.

*Rügyeket hajtottam, mint a szőlőtőke, virágaim pompás gyümölcsöt termettek.
Anyja vagyok én a szép szeretetnek, az istenfélelemnek, a beismerésnek és a szent reménynek.*
(Sir 24, 23-24)

A „Boldogasszony Anyánk, régi nagy Pátrónánk...” kezdetű Mária-énekünk „boldog” jelzője nem csak a latin „beata” egyszerű fordítása. A XIII. században „gazdag” jelentése volt e szónak; a múlt század végén pedig az áldott állapot jelzésére is használták.

Szent István királyunk halála előtt elmerülvén a gondban, hogy kire maradjon halála után az ország, a nép s az egyház vezetése, védelme, 1038. Nagyboldogasszony napján Szűz Mária oltalmába ajánlotta koronáját és országát. Őseink ezt a felajánlást szent örökségként adták tovább nemzedékről nemzedékre.

A Mária és hazánk népe között élő kapcsolatot a Szent István halálát követő belső villongások sem tudták elhomályosítani. Magyarok Nagyasszonya tisztelete Szent László király uralkodása idején új virágzásba borult. Tatárral, törökkel szemben egyaránt Jézus és Mária nevét kiáltva védték életüket, hitüket és övéiket a középkori magyarok. 1693-ban I. Lipót király a török alóli fölszabadulás emlékére, hálája jeléül megismételte az ország Szent István-i fölajánlását Máriának.

Vaszary Kolos bíboros, prímás kérésére a Szentszék is elismerte a Mária-tisztelet nemzeti jellegét, s XIII. Leó 1896-ban külön ünnepet engedélyezett október második vasárnapjára. Szent X. Piusz az ünnepet október 8-ra tette.

1980-ban II. János Pál pápa október 8-án a Szent Péter-bazilika altemplomában a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére kápolnát szentelt.

A Napba öltözött Asszony ábrázolásából bontakozott ki a Patrona Hungariae jellegzetes ikonográfiája, amelyen a Szűzanya fejére a tizenkét csillagú korona helyett a magyar Szent Korona, a karján ülő kis Jézus helyébe az országalma, Mária másik kezébe pedig az ország jogara, kormánypálcája került – olvashatjuk Bálint Sándor Ünnepi kalendáriumában.

Mi, magyarok elsőként, ám nem egyedül tiszteljük nemzeti Patrónánknak a Boldogságos Szűz Máriát: Bajorországban 1620-ban, a fehérhegyi csata után kezdték nemzeti patrónaként tisztelni Máriát, s 1916-tól ünneplik; Franciaországot XIII. Lajos király ajánlotta Máriának 1638-ban, és

Nagyboldogasszony napján emlékeznek rá; Ausztriát III. Ferdinánd ajánlotta föl Máriának 1647-ben, december 8-ára helyezve ünnepét; Lengyelország Királynőjévé János Kázmér király nyilvánította 1656-ban; 1754-ben a Mexikói Alkirályságot, 1821-ben Mexikót, 1910-ben egész Latin-Amerikát a Szűzanya oltalma alá helyezték, XIII. Leó adta jóváhagyását ahhoz, hogy a Szűzanyát Katalónia és Dél-Ázsia Patrónájaként tiszteljék; valamint hogy az angol püspökök 1893-ban följánlják Angliát, melyet attól fogva Mária hozományának tartanak.

*

Részlet Prohászka Ottokár püspök egy beszédéből:

„Magyarország kis sziget idegen népáradatban, hullámok csapdossák; aggodalmak, remények járnak fölöttünk... Kilencszázados történetünk verőfényében éppúgy, mint mély árnyaiban ott látom alakját, amely az égből leszáll, s megáld; hallom nevét, amely a királyok és hősök nevei mellett és fölött hangzik, mint angyalének; ez az alak, ez a név: Mária. Szent István neki ajánlja föl életének esthajnalán a koronát, hogy valamint neki esti csillaga volt, úgy nemzetének hajnalcsillaga legyen; neki adja át népét, hogy Nagyboldogasszonya, Úrnője legyen.

Nagyboldogasszony ... hitünknek asszonya. Az a kereszténység hódította meg a magyart, amely a Szent Szűz alakjával, tiszteletével és szeretetével köszöntött be a világba. Az az evangélium hódította meg a magyart, amely az angyal köszöntésével kezdődik, amely a Szent Szűz alázatával lép a világba, és amelynek első híve a Szűz, boldog, aki hitt. Nagyasszonynak hívtuk, mert nagy hatalmat föl értettük. Hatalmas méltóságából s belső kitűnőségéből (Szeplőtelen, kegyelemteljes, páratlan Szűz, mennybe föl vitt) folyik, ő valóban királyi lélek: Istenhez legközelebb, frigy szekrénye; szívébe vette bele magát az Úr; szeretetét anyai tejjé, bánatát istenanyai könnyé forralta. Őt szereti az Úr leginkább... Légy a mi Úrnőnk új századokra, hogy míg Istent keressük, általad megtaláljuk...

Nagyboldogasszony ... a magyar nép hivatásának őrangyala.”

Magyar Kurír

Kövesse a Magyar Kurírt a Facebookon is!

© Híreink csak a szerkesztőség engedélyével, „Magyar Kurír” forrásmegjelöléssel használhatók fel.
